

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ บทที่ 31
เรื่อง ผลของพระวิญญาณ: ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: แสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมั่นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า
ตัวชี้วัด: รู้และเข้าใจพระคัมภีร์
สาระการเรียนรู้: สะท้อนการมองโลกด้วยความคิดและมุมมองแบบคริสเตียนออกมา

กลุ่มอายุ: 9-11

ปีที่: 1

หัวข้อหลัก: พระเจ้าทรงสร้างฉันตามพระฉายาของพระองค์

บทเรียน: ผลของพระวิญญาณ: ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม และการรู้จักบังคับตน

เวลาที่ใช้ในการสอน: 45-60 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

- เด็ก ๆ สามารถระบุและอธิบายผลของพระวิญญาณที่ประกาศสุดท้ายได้ ซึ่ง ได้แก่ ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

- กระดาษ ดินสอสี
- เรื่องราวในพระคัมภีร์เกี่ยวกับผู้เลี้ยงแกะที่ดี ในพระธรรมยอห์น 10

อุปกรณ์ที่ต้องเตรียมสำหรับกิจกรรมเสริม:

ผลไม้ต่างชนิดกันสี่ชนิด ตัด และใส่ลงไปในชาม

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมหรือจัดทำ:

1. อ่านบทเรียนตลอดทั้งบท
2. รวบรวมอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องใช้
3. อ่านและทบทวน 1 เศษ โลกิกา 5:15, เอเฟซัส 5:8, ยากอบ 3:17, โรม 6:12, ยอห์น 10:1-18
4. ให้เขียนความหมาย (คำจำกัดความ) ของคำว่า ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม และการรู้จักบังคับตนลง ไปบนกระดานหรือบนกระดานแผ่นใหญ่

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน: เล่าเรื่องราวต่อไปนี้:

ความชั่วร้ายสี่ตนที่มีนิสัยแย ๆ ลืออย่างเดินมาด้วยกันตามถนนในวันหนึ่ง “ความถ้อย” กล่าวอย่างเกรี้ยวกราด “เธอช่างดูทะเลาะเสียจริง เธอควรจะเดินให้มากขึ้น ให้มากกว่าที่ฉันเดินสองเท่าจึงจะดี!” “ความเลวทราม” ตี “ความถ้อย” ด้วยไม้ที่หาได้ริมทาง “ความเย่อหยิ่ง” นำไม้สั้นออกจากมือของ “ความถ้อย” แล้วพูดว่า “ระวังหน่อยสิ ฉันไม่ต้องทำให้ใบหน้าที่สวยงามของฉันต้องดูน่ากลัว” “ไร้ซึ่งการควบคุมตน” เริ่มเด็ดดอกไม้จากต้นที่อยู่ริมทาง “ฉันเกลียดดอกไม้!” เขากรีดร้องลั่น

มีเด็กชายและเด็กหญิงเดินมาด้วยกันบนทางผ่านท้องทุ่งและเห็นความชั่วร้ายสี่ตนนั้นกำลังเดินมาทำเสียงดังเกรี้ยวกราด “โอ้ไม่!” เด็กชายพูดกับเด็กหญิง “พวกมันดูเหมือนกำลังจะฆ่ากันตายแน่ะ”

“บางครั้งฉันรู้สึกที่ตัวเองเกรี้ยวกราด เย่อหยิ่ง และไม่สามารถควบคุมตัวเองในบางวัน” เด็กหญิงพูด “ฉันไม่ชอบตัวฉันเองเมื่อฉันรู้สึกแบบนี้”

“ถ้าฉัน” เด็กชายพูด “ก็ขอพระเจ้าให้เปลี่ยนความเกรี้ยวกราดเป็นความปรานี ความเลวเป็นความดี ความเย่อหยิ่งเป็นความถ่อมใจ และการไม่รู้จักควบคุมตนเป็นการรู้จักบังคับตนสิ ผลของพระวิญญูณคือมรดกที่เราได้รับผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์”

“ถ้าอย่างนั้น” เด็กหญิงหัวเราะ “ฉันก็ไม่ต้องคิดถึงลักษณะที่ชั่วร้ายเหล่านั้นอีกแล้วสินะ!”

กิจกรรมการเรียนการสอน:

-
 เราทุกคนต่างต้องการให้เกิดผลที่ดีในชีวิตของเรา นักเรียนเคยเห็นวัชพืชที่แย่งพื้นที่เจริญเติบโตหรือไม่ ถ้ามีเวลาและสภาพอากาศดีพอ ให้พานักเรียนออกไปเดินรอบโรงเรียนเพื่อมองหาวัชพืชเจริญเติบโตแย่งพื้นที่ดอกไม้ จากนั้นให้อภิปรายลักษณะนิสัยที่ไม่ดีที่ส่งผลต่อชีวิตของเรา เราต่างปรารถนาจะมีผลแห่งชีวิตที่ดีกันทั้งนั้น เราไม่ต้องการลักษณะที่ไม่ดีในชีวิตของเราเช่น ความเกรี้ยวกราด ความเลว ความเย่อหยิ่ง และการไร้การควบคุมตัวเอง เราอยากได้ผลแห่งความปรีดี ความดี ความสัตย์ซื่อและการรู้จักบังคับตน เพราะว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า!

-
 ให้เรามาพิจารณาคำจำกัดความ (บอกความหมาย) ของคำทั้งสี่คำเหล่านี้กัน เขียนคำจำกัดความของคำเหล่านี้ลงในกระดานหรือในกระดาษแผ่นใหญ่ที่แปะไว้หน้าชั้นเรียน แบ่งนักเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มรับผิดชอบผลของพระวิญญูญาณหนึ่งชนิด (หนึ่งคำ) ได้แก่ ความปรีดี ความดี ความสุภาพ อ่อนโยน การบังคับตน แต่ละกลุ่มต้องแสดงคำนิยามของคำที่กลุ่มตนได้รับให้เพื่อนทั้งชั้นดู โดยการเล่นละคร แต่งนิทานหรือกลอน ร้องเพลงเกี่ยวกับคำนั้น หรือวาดภาพประกอบ นักเรียนในกลุ่มควรตกลงกันเองว่าวิธีใดน่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะสื่อให้เห็นผลของพระวิญญูณานั้น นี่คือคำนิยาม:

ความปรีดี: การรักที่จะรับใช้ การมีความอ่อนโยน อภัยเสียไมตรีและความห่วงใยที่มอบให้ผู้อื่น

อ่านพระธรรม 1 เรสะโลนิกา 5:15 เมื่อใดบ้างที่เราเผชิญเหตุการณ์ที่ยากที่จะแสดงความเมตตาปรีดีต่อผู้อื่น เราสามารถแสดงความปรีดีต่อผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง

ความดี: ความรู้สึกอยากที่จะเลือกในสิ่งที่ถูกต้องและดีอยู่เสมอ

อ่านพระธรรมเอเฟซัส 5:8 นักเรียนสามารถทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือดีได้โดยไม่ต้องรู้สึกอยากทำหรือไม่ การทำในสิ่งที่เราควรจะทำนั้นเป็นทัศนคติที่มีความสำคัญอย่างไร

ความสุภาพอ่อนน้อม: การปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความอ่อนโยน นุ่มนวล และด้วยใจที่สงบ

อ่านพระธรรมยากอบ 3:17 การแสดงออกถึงความสุภาพอ่อนน้อมนั้นแสดงว่าเราเป็นคนอ่อนแอกว่าหรือไม่ อะไรคือความแตกต่าง

การรู้จักบังคับตน: ความสามารถที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องเมื่อรู้สึกว่าไม่อยากทำ

อ่านพระธรรมโรม 6:12 นักเรียนคิดว่าการควบคุมความคิดเป็นสิ่งที่ยากหรือไม่ มีจุดไหนในชีวิตของนักเรียนที่จำเป็นต้องมีการควบคุมมากกว่า

-
 ถามนักเรียน นักเรียนเคยพบคนที่มีความปราณี ความดี ความสุภาพอ่อนน้อม และบังคับตนหรือไม่ นักเรียนจะพบว่าชอบอยู่ใกล้คนแบบนี้ คนแบบนี้ไม่ทำเสียงดังและทำร้ายคนอื่นด้วยคำพูด พระเยซูพูดถึงลักษณะนิสัยเช่นนี้เมื่อพระองค์พูดถึงผู้เลี้ยงแกะที่ดีในพระธรรมยอห์น 10:1-18 ให้นักเรียนหนึ่งคนอาสาอ่านยอห์น 10:1-18 ในพระธรรมตอนนี้เราเห็นว่าพระเยซูทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดี พระองค์ทรงสำแดงออกถึงผลของพระวิญญาณทุกชนิด ให้ลองคิดถึงว่ามีตอนไหนบ้างที่พระองค์แสดงออกถึงความปราณี ความดี ความสุภาพอ่อนน้อม และการรู้จักบังคับตน พระองค์คือคนที่เราควรเลียนแบบและเอาเป็นแบบอย่าง เราสามารถวางใจว่าพระองค์ดูแล ปกป้องและเอาใจใส่เราได้
- ให้อูที่ **The Christian world view house model** จับกลุ่มละสามคนและลองช่วยกันคิดว่าผนังด้านไหนที่อธิบายกับเราว่าเหตุใดเราจึงควรแสดงความปราณี ความดี ความสุภาพอ่อนน้อม และการรู้จักบังคับตนต่อผู้อื่น

การจบบทเรียน:

ให้วาดรูปต้นไม้ใหญ่ลงไปบนกระดาษ (หรือในกระดาษแผ่นใหญ่) วาดรูปผลไม้แปดชนิด แล้วเขียนชื่อผลของพระวิญญาณลงไปบนผลไม้ ซึ่งได้แก่ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม และการรู้จักบังคับตน (คุณครูสามารถใช้วิธีการตัดกระดาษเป็นรูปผลไม้ เขียนชื่อผลของพระวิญญาณแต่ละชนิด แล้วแปะติดลงไปบนต้นไม้) ทบทวนผลของพระวิญญาณทั้งแปด หนุนใจนักเรียนให้อธิษฐานขอให้เกิดผลเหล่านี้ในชีวิตของเด็ก ๆ มากขึ้น

จบการเรียนการสอนด้วยการอธิษฐานหรือเพลงที่เกี่ยวข้อง.

กิจกรรมเสริม:

นำผลไม้ต่างชนิดกันมา หั่นออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ใส่ลงไปในชาม พูดกับนักเรียนว่าสลัดผลไม้จะมีรสชาติอร่อยเมื่อมีการนำหลายชนิดมาผสมเข้าด้วยกัน รสชาติและสีส้มของผลไม้ทำให้กลายเป็นสลัดที่น่ารับประทาน นำชิ้นของผลไม้ชิ้นมาชูทีละชนิดแล้วบอกว่า “นี่คือตัวแทนของความปราณี ส่วนผลนี้แทนความดี ความสุภาพอ่อนน้อม และ การรู้จักบังคับตน ตามลำดับ ” เมื่อนำทุกส่วนประกอบมา

รวมเข้าด้วยกันในชีวิต เราก็จะสะท้อนพระลักษณะของพระเยซูคริสต์เจ้าออกมา คนอื่นอยากอยู่ใกล้เราเพราะเรามีคุณสมบัติเหล่านี้ในชีวิตของเรา ชีวิตของเราจะมีรสชาติที่หวานอร่อย อนุญาตให้นักเรียนชิมรสชาติผลไม้

ผู้สอนประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง: (กิจกรรมใดที่ใช้ได้ดี? กิจกรรมใดที่ใช้ไม่ได้? ฉันได้เตรียมตัวอย่างไรบ้างสำหรับบทเรียนครั้งต่อไป)

การประเมินผลผู้เรียน: